

Jag föreslår att stämman antar följande uttalande:

"Gjorde jag rätt?" Så lyder rubriken på ett webbinlägg av Jan Myrdal 17 februari 2017. Frågan är retorisk men inte desto mindre väsentlig. Det handlar om skriftställarens beslut att publicera sig i tidningen Nya Tider.

Clarté styrelse besvarade i ett uttalande 25 oktober 2016 frågan nekande. Myrdal har också fått skarp kritik från andra håll. Han kallar det "en gläfsande kampanj".

Clartés styrelse skrev i avslutningen av sitt uttalande: "Myrdal var länge medlem i Svenska Clartéförbundet. Han är det inte längre. Det är vi glada för." Formuleringen syftade på att Jan Myrdal sedan lång tid tillbaka inte är medlem av förbundet. Det var följaktligen inte en framträdande clartéist som publicerat sig hos de bruna. Styrelsen såg det som en tröst i bedrövelsen. Men meningarna lästes förstås inte så. Styrelsen tycktes ge besked om att den just uteslutit Jan Myrdal och gottade sig i det. Den borde ha avstått från sin slutkläm. Däremot var det riktigt att kritisera Jan Myrdal.

Han skriver i sitt inlägg den 17 februari: "Men det för mig mest intressanta är att i hela detta gläfsande med uteslutning och allt är det ingen i det följet som diskuterat vad jag låtit publicera i Nya Tider." Det är fel. Debatten har inte bara handlat om sammanhanget Myrdal publicerade sig i. Den har också rört det han publicerade i sammanhanget. I flera inlägg på Clartés blogg har medlemmar av Clartéredaktionen kritiserat Myrdals första artikel i Nya Tider för dess värdering av tidningen och den politiska strömning den företräder. Samma kritik har framförts av andra, till exempel Margareta Zetterström i en krönika i Clarté 4/2016.

Myrdal värderar Nya Tider utan att nämna det väsentliga: den bruna tidningens kännemärke, dess envetna strävan att hetsa "svennen" mot "blatten" och därigenom splittra arbetarklassen. Myrdal är också överslättande i sin analys av den identitära strömning redaktörerna för Nya Tider bekänner sig till: "Ideologien är dock tydlig. Till skillnad från rasister som söker en biologisk grund (ras) talar identitären om en kulturspecifik. ... Detta innebär ett avståndstagande från nazism och rasism." Sammanfattningen avser ideologer som ältar invandrarens och muslimens allmänna ondska och manar den europeiska kontinenten till uppror mot de invaderande horderna - "och först av allt mot förrädarna som överlämnar den till invasionen".

Nya Tider ingår i en bredare brun rörelse som från offentlighetens marginaler arbetar sig in mot politikens centrum. Till verktygen hör såväl falska nyheter som ett förvridet urval av nyheter. I samverkan med andra nätpublikationer underblåser Nya Tider en politisk viskningslek där rykten, påhitt och nyheter ryckta ur sitt sammanhang genom trollfabriker, klickindustri och filterbubblor förstoras till bilden av en äktsvensk kultur och etnicitet som genom massinvandring befinner sig i dödlig fara.

Falska nyheter och förvridna urval går också att hitta på andra håll. De är normala inslag i tankeproduktionen i det borgerliga samhället. Dagens Nyheters proimperialism och dess kampanj för svensk Nato-anslutning är ett påtagligt exempel. När det nu ropas på ingripanden från myndigheter och jättar i cyberrymden mot nyhetsfejket är det naturligtvis inte denna desinformation som avses. Det gör inte de brunas propaganda mindre farlig.

Jan Myrdal skriver i ett inlägg 16 december 2016: "Det är praktiken, politiken som måste ändras. Men det görs inte. I stället pekar alla däruppe från liberaler, socialdemokrater och gröna till allsköns 'vänsterintellektuella' och nu även Clarté blott finger åt denna dumma pöbel av homofober och rasister; vita medelålders män är de ju därtill. Jag är inte överens. Jag menar de måste tas på allvar. Alltså tala med vårdbiträdet här i Varberg som vill rösta med SD och resonera med dem i Norberg och Fagersta där jag bott."

Det finns ideologer som gör landsortens vita, heterosexuella karlar till fiende och buntar ihop ledare och förledda i SD:s följe. Jan Myrdal skriver mot bättre vetande när han räknar Clarté till den skaran. Vårdbiträdet i Varberg som vill rösta på Sverigedemokraterna är inte en motståndare att peka finger åt. Myrdal gör rätt i att tala med henne liksom med dem han lärt känna i Norberg och Fagersta. Men om tagandet på allvar innebär ett närmande till SD, Nya Tider och andra organiserade uttryck för den bruna rörelsen blir det en annan sak.

Kritiken mot Jan Myrdal för hans medverkan i Nya tider rör inte en skriftställares rätt att publicera sig var han vill. Den riktar sig mot en politisk handling med politiskt skadlig verkan. I ett sammanhang där de bruna brer ut sig, suger upp före detta kommunister och socialister i sina led och trakasserar, misshandlar och mördar migranter och aktiva motståndare låter Jan Myrdal publicera sig i ett av de bruna organen - med en artikel som därtill stärker vit makt-kämparna i deras bild av sig själva som sanna patrioter i kamp mot en elit som gastar om rasism, homofobi och högerextremism.

Både Nya Tider och Dagens Nyheter "är mig politiskt främmande", skriver Myrdal. Men för dem som nåddes av nyheten att han börjat medverka i Nya Tider och läste artikeln där han framhöll tidningens förtjänster var det svårt att uppfatta något annat än ett närmande. Sympatisörer med Myrdals agerande tolkade det just så.

Vänsterdebattörer och liberaler har i årtal grälat om hur rasism och högerextremism ska bekämpas. Det har i praktiken visat sig att de bruna varken går att tuga ihjäl, prata bort eller handgripligen jaga iväg. Först när kollektivet sätter sig i rörelse för sina gemensamma intressen blir klassen synlig för sig själv som klass.

Uppgiften är, som Jan Myrdal påpekat, att resa klassfrågorna. Att stryka de bruna medhårs är ingen bra början.